

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Zory Šmolkové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., ve věci

žalobce:

AGRA Velký Týnec, a. s.

sídlem Bystřická 704, 783 72 Velký Týnec

zastoupen advokátkou Mgr. Petrou Hrachy

sídlem Cihlářská 643/19, 602 00 Brno

proti

žalovanému:

Ministerstvo dopravy

sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, 110 15 Praha 1

za účasti:

Ředitelství silnic a dálnic ČR

sídlem Na Pankráci 546/56, 140 00 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 5. 2021, č. j. MD-7970/2021-510/3,
ve věci stavebního povolení

takto:

- I. Rozhodnutí Ministerstva dopravy ze dne 11. 5. 2021, č. j. MD-7970/2021-510/3, **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 15 342 Kč, do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám advokátky Mgr. Petry Hrachy, sídlem Cihlářská 643/19, 602 00 Brno.
- III. Osoba zúčastněná na řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá přezkoumání shora označeného rozhodnutí Ministra
dopravy (dále též „napadené rozhodnutí“), kterým byl zamítnut rozklad žalobce a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva dopravy, odboru infrastruktury a územního plánu ze dne 14. ledna 2021, č. j. 824/2020-910-IPK/18 (dále též „stavební povolení“), jímž byla povolena stavba dálnice „D55 5501 Olomouc – Kokory“.
2. Žalobce v žalobě, jejíž součástí jsou i námitky ze správních řízení, namítá, že: 1) Žalobce nebyl řádně uvědomen o předcházejícím územním řízení. 2) V územním řízení nebyl osloven správní orgán na úseku veterinární správy. 3) Stavební úřad měl provést ohledání na místě, neboť mu nejsou známy místní poměry a podklady stavebníka neobsahují informace k posouzení dané žádosti bez provedení ohledání. 4) Žalobce požadoval, aby opěrná zeď, která bude lemovat těleso dálnice a budovu kravína žalobce, byla za účelem ochrany zvířat vybudována jako protihluková. Hluk z provozu a výstavby v bezprostřední blízkosti areálu má jednoznačně negativní vliv na zdraví zvířat, zejména dojníc a schopnost produkce mléka. 5) Dle žalobce měla být provedena podrobná hluková studie. 6) Ve stavebním povolení ani projektové dokumentaci není řešen vliv povolované stavby na zvířata a jejich krmivo a narušení ochranného pásma živočišné výroby. Žalovaný měl posoudit, zda zásah do ochranného pásma živočišné výroby vyhovuje obecným technickým požadavkům na výstavbu, popřípadě předpisům, které stanoví podmínky hygienické, protipožární, bezpečnosti práce a technických zařízení, dopravní, ochrany přírody. 7) Žalovaný vyhodnotil námitku neaktuálnosti závazného stanoviska o posouzení vlivu jako zavádějící a řízení mělo být doplněno o závazná stanoviska, příp. rozhodnutí příslušných správních orgánů, které se vyjádří a rozhodnou o podmínkách na ochranu užitkových zvířat chovaných v dotčeném zemědělském areálu. V této souvislosti namítá absenci stanovisek Ministerstva zemědělství, Ministerstva životního prostředí a Státní veterinární správy. 8) Žalobce namítl, že stavební povolení je v rozporu s rovnými principy jednání s každým dotčeným účastníkem (str. 9) žaloby. Stavební povolení podrobně řeší podmínky např. pro provádění skrývky (stanoví biologický dozor), ale ve vztahu k žalobci nestanoví žádné žalobcem požadované podmínky při provádění a užívání povolované stavby. 9) Stavba dálnice vede přes kalovou jímku, která je podstatným příslušenstvím hospodářských budov s chovem hospodářských zvířat. Stavební povolení žádnou demolici ani výstavbu kalové jímky neřeší, neřeší ani zásahy do stávajících komunikací v areálu. Stavební povolení likviduje bez jakéhokoliv řešení existenci kalové jímky žalobce bez jakékoliv nápravy. Stavební povolení oba tyto zásahy ve svých podmínkách zcela pomíjí. Žalobce nemá postaveno na jisto, kdy a jak má být odpojeno jeho nezbytné technologické zařízení, zda dálniční těleso bude vybudováno dříve, než dojde k rozhodnutí o povolení ke stavbám SO 001, SO 125 a SO 782 a kdy a jak dojde ke zničení jeho obslužných komunikací.
3. Žalovaný ve vyjádření k žalobě konstatoval, že žalobní námitky jsou totožné s námitkami uplatněnými v předcházejících řízeních. Z tohoto důvodu se vyjádřil pouze ke stěžejním námitkám a ve zbytku se odkázal na napadené rozhodnutí. Dle žalovaného správní orgán v územním řízení nepochybil, neboť se řídil předchozí právní úpravou. Námitky, které měl žalobce namítnout v předchozím řízení, nelze účinně uplatnit v řízení stavebním. Žalovaný v napadeném rozhodnutí neshledal nedostatky nebo vady, které by nesplňovaly požadavky ustanovení § 115 zákona č. 183/2006 Sb. o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „StZ“). Nerušený chod zemědělského areálu

žalobce je ošetřen v podmínkách stavebního povolení, resp. v projektové dokumentaci stavby. Dle zásad organizace výstavby budou objekty, které jsou pro chod areálu nezbytné, které nejsou předmětem vydaného rozhodnutí (jedná se o demolici kalové jímky, úpravy a dobudování obslužných komunikací v zemědělském areálu, vybudování nové kalové jímky – stavební objekty SO 001, SO 125 a SO 782) vybudovány v předstihu tak, aby nebylo přerušeno užívání objektů s chovem hospodářských zvířat, podmínky pro provádění těchto stavebních objektů stanoví jiný správní orgán. Z části „Zásady organizace výstavby“ je zřejmý postup a koordinace výstavby. Zásady organizace výstavby, resp. harmonogram výstavby dálnice, jakož i podmínky stavebního povolení (např. č. 13, 14, 24 a 26) zohledňují žalobcův provoz živočišné výroby, kdy postup a koordinace výstavby dálnice jsou navrženy tak, aby zásah do právem chráněných zájmů žalobce byl co možná nejmenší. Dále žalovaný uvedl, že veterinární zákon nestanoví kompetenci krajských veterinárních správ vstupovat jako dotčené orgány do stavebního řízení ke stavbě dálnice. Stavební úřad vycházel ze spolehlivě zjištěného stavu věci, byly mu doloženy všechny požadované doklady a žádné další doplnění nad rámec zákona v souladu se správním řádem nevyžadoval. Kompenzace za útlum zemědělské výroby z důvodu výstavby a provozu dálnice ani žádná jiná finanční vyrovnání nejsou předmětem stavebního řízení.

4. Osoba zúčastněná na řízení se k žalobě nevyjádřila.
5. V replice se žalobce vyjádřil k otázce uplynutí zákonné lhůty k podání žaloby, odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále též „NSS“) č. j. 6 Ads 83/2008-41. Lhůta byla dle žalobce zachována, neboť byla žaloba doručena věcně příslušnému soudu, ačkoli ten nebyl místně příslušný. Dále žalobce obecně sdělil, že ze stavebního povolení je jednoznačné, že nebyl zkoumán vliv stavby na její okolí a důsledky budoucí existence a provozu areálu.
6. Ze správního spisu vyplynulo, že osoba zúčastněná na řízení podala dne 21. 9. 2020 žádost o stavební povolení na stavbu dálnice „D55 5501 Olomouc - Kokory“ v rozsahu tam uvedených stavebních objektů. Žalobce je provozovatelem zemědělského areálu živočišné výroby, kterým částečně prochází stavba dálnice v km 4.600 – 4.750. Zahájení stavebního řízení bylo Ministerstvem dopravy, jako speciálním stavebním úřadem pro stavby dálnic, oznámeno podle § 112 odst. 1 stavebního zákona veřejnou vyhláškou ze dne 20. 10. 2020, č. j. 824/2020-910-IPK/5. V rámci stavebního řízení žalobce podal dne 18. 11. 2020 námitky ve smyslu § 114 StZ, jež shledal žalovaný nedůvodnými a vydal stavební povolení. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce dne 10. 2. 2021 rozklad, který byl následně napadeným rozhodnutím žalovaného, resp. ministra dopravy, zamítnut.
7. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů dle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná. Rozhodoval přitom v souladu s § 51 s. ř. s. bez nařízení jednání.
8. Krajský soud předně poznamenává, že žaloba byla v souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu podána včas, ačkoli byla podána u místně nepříslušného soudu (srov. rozsudek NSS ze dne 16. 7. 2008, č. j. 3 Ads 18/2008-48).

9. Krajský soud uvádí, že stavba dálnice byla umístěna rozhodnutím Magistrátu města Olomouce, č. j. SMOL/242323/2015/OS/US/Sem, ze dne 21. 12. 2015. Územní rozhodnutí je pravomocné, a dopadá na něj presumpce zákonnosti a správnosti.
10. Dle § 114 odst. 2 StZ se k námitkám účastníků řízení, které byly nebo mohly být uplatněny při územním řízení, při pořizování územně plánovací dokumentace nebo při vydání územního opatření o stavební uzávěře anebo územního opatření o asanaci území, nepřihlíží.
11. V souladu s § 90 StZ posuzuje stavební úřad v územním řízení, zda je záměr žadatele v souladu s vydanou územně plánovací dokumentací, s cíli a úkoly územního plánování, zejména s charakterem území, s požadavky na ochranu architektonických a urbanistických hodnot v území, s požadavky tohoto zákona a jeho prováděcích právních předpisů, zejména s obecnými požadavky na využívání území, s požadavky na veřejnou dopravní a technickou infrastrukturu, s požadavky zvláštních právních předpisů a se stanovisky dotčených orgánů podle zvláštních právních předpisů, popřípadě s výsledkem řešení rozporů a s ochranou práv a právem chráněných zájmů účastníků řízení. Naproti tomu podle § 111 StZ ve stavebním řízení stavební úřad přezkoumá podanou žádost a připojené podklady (obecně řečeno) z toho hlediska, zda stavbu lze podle nich provést.
12. V této otázce se dále krajský soud odkazuje na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, č. j. 9 As 10/2012-22, ze dne 14. 6. 2012:
„V daném ohledu je možné vyjít i z rozsudku zdejšího soudu ze dne 15. 12. 2011, č. j. 1 As 133/2011 - 127, v němž je uvedeno: „Z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že smysl územního řízení je odlišný od smyslu stavebního řízení. V prvním případě se posuzuje stavební záměr z hlediska jeho zasazení do území a jeho uzpůsobení veřejným zájmům v území. Přitom se bere zřetel na stanoviska dotčených orgánů státní správy, řádně uplatněné námitky účastníků řízení a stanoví se podmínky pro uskutečnění záměru v území a požadavky na změnu záměru podle výsledků územního řízení. V případě stavebního řízení se však jedná již jen o posouzení, zda předložená dokumentace odpovídá výsledkům územního řízení a je v souladu s veřejnými zájmy hájenými dotčenými orgány státní správy [§ 111 odst. 1 a 2 stavebního zákona]. Ve stavebním řízení se stavba do území neumísťuje, neboť je v něm již umístěna na základě územního rozhodnutí ...“.
Území a stavební řízení lze sice podle § 78 odst. 1 stavebního zákona spojit, jsou-li podmínky v území jednoznačné, zejména je-li pro území schválen územní plán nebo regulační plán. Pokud ovšem stavební úřad územní a stavební řízení nespojí, je třeba mezi nimi důsledně rozlišovat s tím, že jde o dvě samostatná řízení, ačkoliv jejich výstupy představují řetězcí se správní akty. Existuje zde totiž jednoznačná věcná bariéra striktně oddělující tato dvě řízení a správní soudy se mohou při přezkumu stavebního povolení zabývat pouze těmi námitkami, které mají přímý vztah k předmětu stavebního řízení, a nemohou posuzovat zákonnost stavebního povolení z pohledu otázek, které se věcně neupínají k předmětu stavebního řízení; srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 9. 2011, č. j. 1 As 83/2011 - 565.
Nelze tedy akceptovat, aby stěžovatel, s odkazem na potřebu komplexního přístupu, namítal skutečnosti, které mohl a měl uplatnit prostřednictvím odvolání a případně následně žaloby proti územnímu rozhodnutí. V rámci soudního přezkoumání rozhodnutí o zamítnutí odvolání proti stavebnímu povolení již pro takové námitky není prostor, neboť předmětem posuzované věci není rozhodnutí o umístění stavby ani územní řízení, které mu předcházelo. Stavební řízení je v souladu s § 112 odst. 1 a 114 odst. 2 stavebního zákona ovládáno zásadou

koncentrace (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 12. 2008, č. j. 1 Ao 4/2008 - 110) a ta brání tomu, aby se stěžovatel ve stavebním řízení dodatečně domáhal ochrany svých práv a oprávněných zájmů, jejichž ochrany se mohl a měl domáhat již v rámci řízení územního.“

13. Žalobní **námítky č. 1-2** jsou nedůvodné, neboť se netýkají předmětu tohoto řízení, a to ani zdánlivě. Otázka řádnosti vyrozumění žalobce o jeho účastenství v předcházejícím řízení či absence stanoviska příslušného správního orgánu na úseku veterinární správy v územním řízení měla být řešena právě v tomto předcházejícím řízení (příp. opravnými nebo dozorčími prostředky) a soud již není oprávněn se jí v tomto řízení zabývat.
14. Zároveň krajský soud poznamenává, že předmětem řízení není ani náhrada případné škody či kompenzace za útlum zemědělské činnosti, tedy soukromoprávních nároků, neboť předmětem soudního řízení správního je v souladu s § 2 s. ř. s. ochrana veřejných subjektivních práv. Tímto se soud vypořádává s obecným tvrzením žalobce, že stavební povolení, ani projektová dokumentace neřeší odpovědnost stavebníka za škody (str. 5 žaloby).
15. Krajský soud shledal nedůvodnou **námítku č. 3**, neboť ze správního spisu je patrné, že žalovanému jsou dobře známy poměry staveniště. Vzhledem k přiložené projektové dokumentaci soud konstatuje, že žádost o stavební povolení poskytuje dostatečný podklad pro posouzení navrhované stavby a stanovení podmínek k jejímu provádění (dostatečnost stanovení těchto podmínek však v tomto bodě soud nehodnotil). Krajský soud tak konstatuje, že byly naplněny podmínky dle § 112 odst. 2 StZ pro upuštění od ohledání na místě samém.
16. Nedůvodná je i žalobní **námítka č. 4**, která rozporuje zamítnutí požadavku na vybudování protihlukové stěny. Tato mohla a měla být uplatněna v rámci územního řízení. Žalobce však v souvislosti s tímto požadavkem namítl, že hluk z provozu a výstavby v bezprostřední blízkosti areálu má jednoznačně negativní vliv na zdraví zvířat, zejména dojnic, a schopnost produkce mléka. Otázka hluku z výstavby věcně spadá do stavebního řízení. Žalovaný shledal námítku hluku z výstavby nedůvodnou a konstatoval, že pro vnitřní a venkovní prostředí objektů chovu skotu není stanovena hladina hluku, navíc námítka žalobce je obecná, když ten nenamítal ani jakou hodnotu hladiny hluku je třeba zajistit. Dále žalovaný odkázal na podmínku č. 26 stavebního povolení: „*Stavebník zajistí minimalizaci hlučnosti vhodnými opatřeními, např. vhodným rozmístěním mechanizace a zařízení na staveništi, optimálním časovým nasazením strojů a kontrolou jejich technického stavu*“. Soud uzavírá, že námítka hluku vznikajícího z provozu dálnice měla být uplatněna v územním řízení, stejně jako požadavek na vybudování protihlukové stěny. Námítka hluku z výstavby dálnice je pak velmi obecná, a proto žalovaný nepochybil, když se s ní vypořádal pouze v obecné rovině a odkázal na podmínky stavebního povolení.
17. V rámci **námítky č. 5** žalobce namítá, že nebyla zpracována podrobná hluková studie. Krajský soud dospěl k závěru, že tato žalobní námítka je také nedůvodná. Ze spisu vyplývá, že žalovaný vycházel z vlastní hlukové studie, která nenavrhuje vybudování protihlukové stěny. Jelikož žalobce brojí hlavně proti tomuto závěru, soud opakuje, že tento požadavek měl žalobce uplatnit v územním řízení. Navíc žalobci nic nebránilo předložit jako podklad k rozhodnutí vlastní oponentní hlukovou studii. Žalobce neuvádí, zda by se v důsledku zpracování nové studie mělo něco změnit. Ze znění žaloby je však zřejmé, že hluková studie, ze které vycházel žalovaný, se provozem areálu žalobce zabývá a

sám žalobce souhlasí s jejími závěry (str. 10 žaloby). Závěry hlukové studie potvrzují, že hluk je na mezní hranici a při chovu dobytka musí být snížen na minimum, neboť stálá hladina hluku ohrožuje schopnost reprodukce a doживost (jak uvedl žalobce v žalobě). Krajský soud poznamenává, že z pohledu opatření proti hluku z výstavby dálnice je tato skutečnost dostatečně zohledněna v projektové dokumentaci (průvodní zpráva a zásady organizace výstavby) a ve stavebním povolení (podmínka č. 26). Krajský soud pak s ohledem na obecnost této námitky přisvědčil žalovanému.

18. Žalobní **námítka č. 6**, kterou žalobce namítá, že ve stavebním povolení není řešen zásah stavby do ochranného pásma živočišné výroby, je v souladu s § 90 a § 114 odst. 1 StZ nedůvodná, neboť měla být uplatněna v územním řízení. Obdobně jako posouzení souladu stavebního záměru se zvláštními předpisy, což lze dovodit i jazykovým výkladem uvedeného ustanovení § 90 odst. 1 písm. c).
19. Krajský soud se dále v otázce rozporu projektové dokumentace a stavebního povolení se zvláštními předpisy odkazuje na odůvodnění žalovaného v napadeném rozhodnutí (str. 10 *in fine* a str. 11), které považuje za dostatečné. Obecně tvrzený rozpor stavebního povolení či napadeného rozhodnutí s těmito právními předpisy krajský soud ve shodě s žalovaným neshledal.
20. Krajský soud se neztotožnil ani se skupinou žalobních **námitek č. 7** (str. 10 žaloby). Otázka aktuálnosti stanoviska k posouzení vlivů na životní prostředí měla být předmětem územního řízení (srov. rozsudek NSS ze dne 15. 12. 2011, č. j. 1 As 133/2011-127). Ohledně stanovisek správních orgánů, jejichž doplnění požadoval žalobce v rámci stavebního řízení, odkazuje krajský soud na argumentaci žalovaného v napadeném rozhodnutí, ze kterého mj. vyplývá, že ministerstva nemají ve stavebním řízení dalších připomínek, a dále sdělení Ústřední veterinární správy, Státní veterinární správy ze dne 25. listopadu 2020, č. j. SVS/2020/135607-G, dle kterého Krajská veterinární správa není dotčeným orgánem ve stavebním řízení (což je uvedeno i v rozhodnutích žalovaného). Nelze tak souhlasit s tvrzením žalobce, že se žalovaný se nevypořádal se sdělením Státní veterinární správy, že výstavbou dálnice, lze očekávat zhoršení biologické bezpečnosti chovu dobytka, když tato není ve stavebním řízení dotčeným správním orgánem.
21. Krajský soud konstatuje, že **námítka č. 8** je nedůvodná, neboť samotná míra podrobnosti, se kterou se žalovaný v rámci tohoto stavebního povolení zabýval podmínkami pro provádění jednotlivých stavebních objektů, resp. upravil podrobněji pravidla biologického dozoru při provádění skrývky než práce v areálu žalobce, nezakládá nerovnost účastníků (ačkoli nedostatek podmínek může být vadou). Nadto podmínka č. 1 stavebního povolení stanoví, že stavba bude provedena podle projektové dokumentace a projektová dokumentace se areálem žalobce zabývá i v podrobnostech (např. průvodní zpráva - provádění prací v blízkosti areálu živočišné výroby).
22. Závěrem žaloby žalobce namítá, že: „Povolovací orgán je přímo nadřízený stavebníkovi, jde o příspěvkovou organizaci zřízenou Ministerstvem dopravy České republiky, a lze konstatovat, že spíše ve svých rozhodnutích legalizuje nekorektní a nezákonný postup stavebníka.“ Krajskému soudu není zřejmé, jak žalobce dospěl k závěru o přímé nadřízenosti, neboť stavebník, resp. zúčastněná osoba, není organizační složkou státu (srov. rozsudek NSS ze dne 14. 4. 2016, č. j. 5 As 52/2016-39), ale vystupuje jako osoba soukromého práva. Úvahy žalobce o nadřízenosti (a případné nestrannosti) žalovaného jsou tak liché a neurčité. Krajský soud dále odkazuje na předchozí odstavec, když ze

sdělení: „*tento hájí toliko zájmy živočichů ve volné přírodě, ale zájmy žalobce, či jeho dobytka nikoli*“, je zjevné, že námitka diskriminace směřuje opět k námitce podrobnější úpravy biologického dozoru při provádění skrývky.

23. Krajský soud však shledal důvodnou **námitku č. 9**, tedy námitku nedostatku koordinace výstavby dálnice a doprovodných staveb v areálu žalobce, kterou ze systematických důvodů soud zařadil na závěr odůvodnění, ačkoli je namítána vícekrát v průběhu celé žaloby.

Ze správního spisu krajský soud dále zjistil, že v rámci stavebního povolení je upravena podmínka č. 14: „*Stavebník zajistí vzájemnou věcnou a časovou koordinaci realizace jednotlivých stavebních objektů předmětné stavby a souvisejících investic.*“ Projektová dokumentace obsahuje v části Průvodní zpráva úpravu provádění prací v blízkosti areálu živočišné výroby (str. 16): „*Při provádění stavebních prací v oblasti areálu živočišné výroby zajistí zhotovitel dodržení následujících podmínek: 1) Harmonogram všech prováděných prací v oblasti areálu živočišné výroby bude upraven tak, aby všechny práce byly zkráceny na minimum (platí i pro stavbu tělesa dálnice a příslušenství v km 4.5 – 5.0 a most SO 203). 2) Budou zvoleny takové technologické postupy, které sníží prašnost a hlukovou zátěž při provádění prací. 3) Práce budou koordinovány s provozem areálu tak, aby provozovatel areálu měl možnost po celou dobu výstavby zabezpečit chod a obslužnost živočišné výroby. 4) Harmonogram provádění přeložek polních cest bude nastaven tak, aby po celou dobu stavby byl zabezpečen příjezd do areálu po zpevněných komunikacích (mimo komunikace přes obec Krčmaň). 5) V blízkosti areálu živočišné výroby nebudou zřizovány mezideponie a skládkové plochy. 6) Po celou dobu výstavby bude zajištěno odvodnění ploch areálu.*“ Dále Průvodní zpráva, obdobně jako část Zásady organizace výstavby obsahuje k této věci popis jednotlivých stavebních objektů. V části zásady organizace výstavby je dále v rámci harmonogramu uvedena poznámka: „*Práce v oblasti areálu živočišné výroby Krčmaň budou prováděny v co nejkratších termínech.*“

24. Na str. 24 stavebního povolení je dále uvedeno, že „*námítky týkající se koordinace provádění stavby jsou zavádějící, jelikož v projektové dokumentaci, v části ZOV je uveden postup při výstavbě, přičemž v přípravě území jsou uvedeny i objekty, které budou budovány v předstihu před započítáním hlavní stavby (...).*“ Z projektové dokumentace vyplynulo, že rámci přípravy území je skutečně uveden SO 001 (demolice kalové jímky). Další objekty SO 125 (dobudování obslužných komunikací v areálu žalobce) a SO 782 (výstavba nové kalové jímky) jsou zařazeny jako objekty pozemních komunikací, resp. objekty pozemních staveb.
25. Krajský soud po posouzení obsahu spisu dospěl k závěru, že tvrzení: „*Dle zásad organizace výstavby budou objekty, které jsou pro chod areálu nezbytné, které nejsou předmětem vydaného rozhodnutí (jedná se o demolici kalové jímky, úpravy a dobudování obslužných komunikací v zemědělském areálu, vybudování nové kalové jímky) vybudovány v předstihu tak, aby nebylo přerušeno užívání objektů s chovem hospodářských zvířat.*“, které žalovaný uvedl na str. 10 napadeného rozhodnutí a na str. 4-5 vyjádření k žalobě, nemá oporu v podmínkách stavebního povolení ani v projektové dokumentaci. Uvedený předstih by bylo možno dle argumentu žalovaného dovodit pouze pro demolici, nikoli pro vybudování nové kalové jímky a obslužných cest v areálu žalobce.
26. Dle krajského soudu je tak nutné doplnit podmínku, která upraví předstih výstavby stavebních objektů v areálu žalobce, ale také podmíněnost demolice kalové jímky

výstavbou nové kalové jímky. V této otázce se tak krajský soud ztotožnil se žalobcem, neboť v podmínkách stavebního povolení ani v projektové dokumentaci není dostatečně upravena koordinace výstavby souvisejících staveb. Krajský soud tedy přisvědčuje žalobci v tom, že pro jeho provoz je nutno zajistit, aby k výstavbě silnice a k demolici stávající kalového jímky nedošlo dříve, než bude vyřešeno nové odvádění odpadních vod. V opačném případě by se totiž žalobce jako zemědělský podnik vskutku dostal do neřešitelné situace, kdy by splašky z vlastního areálu neměl kam odvádět, příp. by tak musel činit v rozporu s právním řádem České republiky a vystavovat se tak příslušným postihům za delikty v oblasti nakládání s odpady.

27. Krajský soud neshledal důvodnou argumentaci žalovaného, že se touto otázkou není třeba více zabývat, neboť stavební řízení o těchto objektech je vedeno před obecním stavebním úřadem. Podle ustanovení § 115 odst. 1 StZ je stavební úřad ve stavebním povolení povinen stanovit návaznost na jiné podmiňující stavby a zařízení. Této povinnosti však vzhledem k výše uvedenému nedostál.
28. Krajský soud proto shledal žalobu důvodnou a napadené rozhodnutí podle § 78 odst. 1, 4 s. ř. s. zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení, ve kterém tento bude vázán závěry vyslovenými v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
29. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., když procesně úspěšnému žalobci vzniklo vůči žalovanému právo na náhradu nákladů řízení.

30. Náklady žalobce tvoří:

a) zaplacený soudní poplatek		3 000 Kč
b) náklady právního zastoupení advokátem		
⊐) odměna advokáta za zastupování v řízení ve výši 3 100 Kč / úkon při těchto úkonech právní služby:		
převzetí a příprava zastoupení	§ 7, § 9 odst. 4 písm. d)	
sepis návrhu ve věci samé	§ 11 odst. 1 písm. a) a	
replika žalobce ze dne 8. 9. 2021	d)	9 300 Kč
	vyhl. č. 177/1996 Sb.	
⊐) paušální náhrada hotových výdajů advokáta ve výši 300 Kč / úkon při úkonech právní pomoci vypočtených pod písm. ⊐)	§ 13 odst. 4 vyhl. č. 177/1996 Sb.	900 Kč
⊐) DPH 21 % z částek uvedených pod ⊐) – ⊐)	§ 57 odst. 2 s. ř. s.	2 142 Kč
Celkem		15 342 Kč

Soud proto uložil žalovanému zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení tuto částku, a to dle § 64 s. ř. s. ve spojení s § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“) k rukám advokáta, který žalobce v řízení zastupoval. Vzhledem k odlišné úpravě s. ř. s. a o. s. ř., týkající se nabytí právní moci rozhodnutí (srov. § 54 odst. 5 s. ř. s., § 59, § 160 odst. 1 o. s. ř.), uložil soud odpůrci povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

31. O náhradě nákladů řízení osoby zúčastněné na řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 5 s. ř. s., když soud v řízení neuložil této osobě žádnou povinnost a neshledal ani žádné důvody

hodné zvláštního zřetele, které by přiznání náhrady nákladů řízení této osobě odůvodňovaly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Ostrava 25. listopadu 2021

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu